

— Гърмете! викна войводата и се заложи задъ единъ дебелъ джбъ съ бинокля си да глѣда що става. Вулетичъ и той се заложи задъ единъ джбъ и почна да стрѣля. Дѣдо Желю постоа около $1/4$ часъ при войводата глѣда и той единъ два пжти съ бинокля, най-послѣ не можа да се стърпи, взе си пушката отъ товарния конъ, приклѣкна задъ пусията на една група и почна и той да стрѣля.

Момчетата това и чакаха. По заповѣдта на войводата стрѣлбата се пакъ започна, и стрѣляше се доста често, до колкото можеше често да се стрѣля съ пушки, които се отгорѣ пълнеха.

Турцитѣ посрѣщнати и отъ тукъ съ огънь се спрѣха, и въ течение на $1\frac{1}{2}$ часъ безъ да мръднатъ отъ мѣстото си сипѣха дъждъ отъ куршуми върху нашата позиция. Така си туку и плющяха куршумитѣ имъ по камънитѣ на окопитѣ ни и по дебелитѣ стѣбла на джбоветѣ, но никаква почти врѣда ни не нанасяха. Ний бѣхме доста добрѣ закрити въ окопитѣ си и задъ дърветата, при това и по на високо бѣхме отъ турцитѣ, та твърдѣ малко страдахме отъ тѣхния огънь. Рѣдко тукъ тамъ се чуваше нѣкое изохвение на нѣкой раненъ хѣшлакъ и туй то.

Часа около 6 слѣдъ пладнѣ, отъ къмъ колибитѣ Куцеравци се зададе една друга турска колона пѣхота около два баталиона, която се разви въ боенъ рѣдъ, но на скоро се скри въ гората на сѣверъ отъ колибитѣ, която бѣше срѣщу нашия лѣвия флангъ, т. е. срѣщу сръбския баталионъ на Коритска-глава. На една височина пѣкъ лѣжаща на около 2500 крачки право прѣдъ позицията на нашата чета, взеха да се катерятъ нѣколко кола, влѣчени отъ много коне, които като приближаваха къмъ върха нарѣждаха се нарѣдъ. Войводата твърдѣ много разглѣдваше тѣзи кола, и виждаше се че тѣхното появление много го безпокоеше. На повечето момчета отъ четата и на ума не дохождаше какво нѣщо сѣ тѣзи кола, но самитѣ кола твърдѣ скоро заявиха какви сѣ тѣ въ сѣщностъ. Едно голѣмо кълбо бѣлъ димъ се появи прѣдъ едната кола, а слѣдъ нѣколко секунди единъ слѣдъ другъ два силни гърмежа. единия отъ къмъ турска другия отъ къмъ наша страна обадиха на хѣшлагитѣ, че тѣ си иматъ работа